

imod er der vistnok nogle Punkter i det forelagte Lovforslag, som Ministeren ikke paa samme Maade kan gennemføre, saaledes f. Ex. Fastsættelsen af visse lovbestemte Begyndelsesgager og visse bestemte Alderstillaag efter en vis Tjenestetid. At saadanne Bestemmelser ikke ville kunne træffes i Genhold til denne Bevilling, forekommer mig saa klart som Noget; der vil ikke kunne tilfikkres Noget noget som helst Gagetillaag ved denne Leilighed; men der vil kun kunne gives Honorar for præsteret Arbejde. Det sees altsaa, at den Betragtning maade, jeg har tilladt mig at gjøre gjældende, stemmer ganske med den, som den ærede Minister idag har udtalt; men da det ikke har været den ærede Minister klart, hvorledes man havde tænkt sig Sagen, og om Thinget overhovedet havde opfattet den paa samme Maade som han, finder jeg, at han har handlet fuldstændigt correct ved at stille sit Endringsforslag, idet han, dersom Thinget har opfattet Hensigten med denne Bevilling paa en anden Maade end han, har villet give det Leilighed til at tilkjendegive dette ved sin Afstemning. Smid- lertid stiller Sagen sig for mit Vedkommende saaledes, at jeg aldeles ikke ved den ærede Ministers Foredrag har faaet nogen ny Op- lysning om, hvorledes han vil anvende den Sum, vi her have bevilget, og derfor forekom- mer det mig, at der ikke er nogen Anledning for det Fleertal i Thinget, som ved 2den Be- handling vedtog den § 2, der nu findes i Lov- forslaget, til nu at stemme imod den. Dertil kommer, at dersom man nu vedtog den ærede Ministers Forslag, vilde Thinget let kunne komme i en meget stor Forlegenhed, idet det nemlig, naar Lovforslaget om Krigsministeriets Ordning, hvorover der foreligger en Betænk- ning, kommer til 2den Behandling, let vilde komme i den uheldige Stilling, at det kunde føle sig tilskyndet til, blot for at skaffe Krigs- ministeren den Hjælp, han midlertidig behøver, at vedtage en Ordning, man ellers ikke vilde vedtage; Thinget kunde komme i den Forlegen- hed at maatte vedtage en Lov, som, ganske uanset selve Ordningen, indeholder adskillige Bestemmelser saaledes som f. Ex. Gagerings- forhold osv., imod hvilke der kan være store Indvendinger at gjøre. Et saadant Lovforslag

kunde Thinget komme til at vedtage en bloc, blot for at Ministeren ikke skulde staae uden den Bistand, han behøver, og derfor troer jeg, at Thinget ved at vedtage Ministerens Forslag under Nr. 5 vilde bringe sig i en meget van- skelig Stilling og ligesom binde sit Votum an- gaaende et Lovforslag, som endnu ikke har været til 2den Behandling, men om hvilket det ved- kommende Udvalg har indstillet, at det for Die- blikket ikke videre fremmes. Derfor troer jeg, at Thinget under disse Omstændigheder hand- ler fuldkomment correct, naar det bliver staaende ved, hvad der blev vedtaget under 2den Be- handling, og altsaa ikke vedtager Ministerens Forslag under Nr. 5.

H. M. Petersen: For det sidst om- talte, af den høitærede Krigsminister stillede, Forslag er det min Agt at stemme, og jeg er forsaavidt ibetmindste i det Væsentlige enig med det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Derimod kan jeg paa ingen mulig Maade være enig med ham i hans Udtalelse om Fleertallets Forslag under Nr. 4. Naar det ærede Medlem taler om, at en saa- dan Bestemmelse vilde paalægge de Menige en Byrde, måa han dog ikke overse, at det, efter hvad der her er foreslaaet, bliver en frivillig Sag for Soldaten at gaae ind paa Selvbeklædningen, og man kan derfor ikke sige, at man derved paa- lægger de Menige en Byrde. I værste Tilfælde vilde der deri kun ligge en Fristelse for dem til at paatage sig en Byrde; strengere kan det da ikke blive. Naar det ærede Medlem sagde, at der kun var Faa, som havde Raad til at gaae ind paa Selvbeklædningen, eller at der ibetmindste var Mange, som ikke havde Raad til selv at købe deres Klæder, saa skal jeg bemærke, at jeg antager, skjøndt jeg maa tilstaae, at jeg ikke veed, hvorledes den høitærede Minister tænker paa at sætte Sagen i Gang, at det vil gaae med denne Sag, som det hidtil er gaaet med Undermunderingen. Denne har Soldaten nemlig faaet paa Credit, hvorimod han selv- følgerlig, naar Afregningsdagen kom, har maat- tet qvittere de Penge, for hvilke han har faaet Klædningsstykker, og forsaavidt kunde Raad og Evne nok slaae til. Naar det nøie bliver ud- regnet, hvad Soldatens Beklædning koster Sta-